

L'obra que ha guanyat el III Premi Nèstor Lujan de novel·la històrica

La segona mort de...

Jordi Mata

Columna, Barcelona, 1999

LA trama de *La segona mort de Shakespeare* naix d'una de les tesis que diversos grups d'estudiosos preconitzen sobre la vertadera autoria de les obres signades per l'escriptor anglès William Shakespeare. En la que ens ocupa, l'autor seria Christopher Marlowe, un escriptor mort en estranyes circumstàncies, les obres del qual les enciclopèdies assenyalen com un clar precedent de l'obra shakesperiana.

A través de dues-centes pàgines, Jordi Mata ens va retratant d'una manera magistral una època confusa i força complicada d'Anglaterra, aleshores una nació immersa en una guerra oculta de religions i d'intensa lluita pel poder.

Tot detallant-nos el funcionament del món del teatre i la biografia dels dos protagonistes, fa un incís en la formació acadèmica de cadascun, un dels pilars

en què es basa la tesi. Tot està força documentat, Mata intenta cuidar fins al mínim detall, però està escrit com si la tesi fóra real, per tant des de la primera frase es veu per qui pren partit l'autor. Mata desmitifica el gran autor anglès, i ens parla d'una manera brutal de les seues mancances i de la seua homosexualitat. Arriba a retratar-lo quasi com un empresari teatral, burgès i efeminat de

Stratford, una imatge molt allunyada de la que el cinema ens ha oferit recentment.

Una novel·la plena d'erotisme, d'acció i d'intensos diàlegs en els quals Mata posa cara a cara un Marlowe ressuscitat i endurit

per la vilesa i un Shakespeare derrotat i culpable. On *La tràgica història de la vida i la mort del doctor Faust* de Marlowe és present d'alguna manera en el rerefons de la narració: «... és que a la vida real hagués de ser Mefistòfil qui es vengués l'ànima al bon doctor». Un llibre polèmic que no ens deixa indiferents. / Manel Alonso

